

Cseh Emőke, Mureşan Réka

Szülői értekezlet másként

„Honnan jön az a képességünk, hogy folyamatosan szeressünk valakit, aki történetesen különbözik tőlünk? Talán nem mindenki gondolja így, de én meg vagyok győződve arról, hogy az elfogadást, mint elsődleges hozzáállást kell megtanulnunk...”
(Thomas Gordon)

A fenti idézet híven tükrözi pedagógiai hitvallásunkat. Nevelőmunkánk során arra törekszünk, hogy esztétikus környezetben, a személyi és tárgyi feltételek biztosításával próbáljuk segíteni az óvodás gyermekek harmonikus fejlődését. A nevelés hatékonysága érdekében fontosnak tartjuk a szoros kapcsolattartást óvodás gyermekeink szüleivel is, ugyanis a gyermek fejlődése nagymértékben függ a családtól, ahonnan érkezik. A család a gyermek óvodai beiratkozásától kezdődően, az óvodába lépéstől számítva folyamatos napi kapcsolatban áll az óvodával, az óvónővel. A két különböző környezetben szerzett információkat, szokásokat, attitűdöket a gyermek hordozza, és úgy közvetíti, ahogyan az benne tükröződik.

Minden tanév első szülői értekezletén drámapedagógiai játékok bevetésével igyekszünk megismerni egymást, az új szülőket és gondolataikat gyermekeikről.

A neveléssel és a gyermekek fejlődésével kapcsolatban évente 3-4 alkalommal szülői értekezletet tartunk, ahol tájékoztatjuk a szülőket egy-egy időszak nevelői munkájának tartalmáról. Beszámolunk a gyermekek által elért eredményekről, lehetőséget adunk bármilyen téma, probléma megbeszélésére. Az értekezletekhez közvetlenebb beszélgetésre alkalmas környezetet alakítunk ki az asztalok, székek körbehelyezésével. Így, oldottabb formában, a nevelőpartneri viszony is jobban érzékelhető. A szülői értekezleten az óvodát, a csoportot, a gyermekeket, a szülőket érintő legfontosabb témák, feladatok, programok, problémák mellett egymás

megismerésére, az egymásra hangolódásra is nagy figyelmet fordítunk. Minden tanév első szülői értekezletén drámapedagógiai játékok bevetésével igyekszünk megismerni egymást, az új szülőket és gondolataikat gyermekeikről. Az első ilyen játék a *Névlánc*, amelynek során a szülők úgy mutatkoznak be, hogy a saját keresztnévükből és a gyermekéből egy jelzős szó szerkezetet alkotnak, például ha az anyuka Kinga, a gyermek pedig Krisztián, akkor anyuka Kingás Krisztiánként mutatkozik be. Lehet fordítva is, előbb a gyermek neve, utána a szülőé: Krisztiános Kinga. Egy lehetséges változat arra, hogy a szülő a gyermek nevét mutassa be úgy, hogy a vezetékneve helyett egy tulajdonságát

Az óvónőknek van egy varázsboltjuk, ahol csak jó tulajdonságok találhatóak.

árulja el: Örökmozgó Krisztián – így már indulásból megtudunk egy jellemzőt a gyermekről az éppen ott tartózkodó szülő keresztnéve mellett.

A következő gyakran alkalmazott játék lehet a *Gyermezem szimbóluma*. A szülő lerajzolja a gyermeke szimbólumát. Ha a szülők nem értik a szimbólum szót, akkor egyszerű magyarázattal szolgál a

tanító: melyik tárgy, élőlény vagy fogalom jelképezné a gyermekét. Nem a rajzok művészi értéke a lényeg. A szimbólumokat név nélkül felragasztjuk egy kartonra. Ekkor mindenki megnézi, s eldönti: ha az övé nem lenne ott, melyik lehetne az ő gyerekéé is. Rendszerint egy hétig kinn vannak a falon a szimbólumok, és a gyermekek maguk derítik ki, hogy ki kicsoda, tőlük meg mi is megtudhatjuk.

Egy másik kedvelt játék az *Egymás gyermekének bemutatása*. A szülők párt választanak maguknak, lehetőleg olyat, akit kevésbé ismernek. 4–6 percig beszélhetnek gyermekükről, megosztva az adott időt. Utána a párból az egyik szülő a másik mögé áll, és úgy mutatja be az előtte ülő gyermekét, mintha az a sajátja lenne. Ha valaki olyasmit mond, ami nem felel meg pontosan a valóságnak, a valódi szülő nem reagálhat rá. A bemutatást csere követi. Végül, mikor mindenki sorra került, a párok megbeszélik, mennyire voltak hitelesek, jól emlékeztek-e a hallottakra. Ennél a játéknál fontos betartani, hogy a kezdetén, amikor a párok beszélgetnek gyermekükről, még ne tudják, milyen feladat vár rájuk.

Nem maradhat el a *Varázsbolt* című játék sem. Az óvónőknek van egy varázsboltjuk, ahol csak jó tulajdonságok találhatóak. A szülő vehet a gyermekének ebből a boltból egy jó tulajdonságot, amire szüksége van, de szintén a gyermekének egy jó tulajdonságával kell fizetnie, olyannal, melyből sok van a gyermekében. Jót jóért. Ez a játék sokat segít nekünk, óvónőknek a gyermek megismerésében, ám a szülőnek is megerősítés lehet, hogy nem csak az ő gyermekének van szüksége – például – türelemre.

Az *Életfa* elnevezésű játék során a szülőknek a gyermekük életfáját kell lerajzolniuk. Amikor mindenki elkészült, körbeadják. A szülők, mikor megkapják a mellettük ülő rajzát, ráírnak egy gondolatot, amit a rajz előcsalogat belőlük. Amikor visszaérkezik a rajz a gazdájához, a szülő elolvassa a megjegyzéseket, és hangosan megfogalmazhatja, ha valaminek örvend. A rajzokra utólag írják rá a gyermek nevét. Az életfákat összeszedjük, megnézzük, elolvassuk a megjegyzéseket, és bizony sokszor elgondolkodunk rajtuk.

Nyílt napok alkalmával is lehetőséget adunk óvodásaink szüleinek, hogy bepillantást nyerjenek az óvodai életbe. Ilyenkor egy mindennapi foglalkozásra hívjuk meg a szülőket, amikor a heti témának megfelelő integrált tevékenységekbe kapcsolódhatnak be gyermekeik mellett. A szülőkkel tervezett tevékenységeink során törekszünk a megható, összefogó, tartalmas együttlétre.

Nevelő munkánkból fontosnak tartjuk kiemelni az elmúlt év során lebonyolított szülő-gyermek projektet, amelynek a *Gyermezem szereti* címet adtuk. A projekt keretében az egyik vagy mindkét szülő és a csoportunkba járó gyermek kiválaszthattak egy közös témát, és azt bemutatták a csoport előtt portfólió, fényképek, térképek, rajzok vagy festmények segítségével.

Egy másik fél évig tartó projekt a *Szülők tanítanak* címet viselte. Beosztottunk minden hétre egy vagy két szülőt, akik heti témánknak megfelelően készültek egy tevékenység lebonyolítására.

Csoportunkban fontos helyet foglal el a hagyományok őrzése, ápolása is. A magyar tagozat egyik kiemelkedő eseménye óvodánkban a *Márton-napozás*, amikor a saját készítésű lámpásokkal, énekelve vonulunk körbe az óvoda udvarán a szülőkkel együtt. Valódi libákat nézünk, majd libazsíros kenyeret, meleg teát fogyasztunk a tábortűz ropogó lángja mellett, a szülők az újbort is megkóstolhatják. A magyar csoportok együtt főzik meg a nagy üstben a szilvaízet. Előzetesen a szülőkkel együtt kimagozzuk a szilvát, tüzet rakunk. Miután elkészült az adalékmentes, természetes szilvaíz, a kemencében sült ropogós házi kenyérral el is fogyasztjuk.

A *Szüreti bál* is sajátos, egyedi megszervezésben lát napvilágot. Városi gyermekek lévén óriási élményt jelentett lovas szekéren, székely ruhában szüreti dalokat énekelni a szülők kíséretében. Ezeknek az élményeknek igazából így, együtt megélve van jelentőségük, hangulatuk, súlyuk, telítettségük.

Kiemelkedő helyet foglal el csoportunkban az *Anyák napja* megünneplése. Az anyák napi együttlétek alkalmával minden évben nagy hangsúlyt fektetünk az érzelmi nevelésre. A gyerekekkel a közös vers és ének bemutatása mellett mindig valamilyen meglepetéssel készülünk az édesanyáknak. Például a tavalyi tanévben a mellettünk levő csoportot átalakítottuk cukrászdává. Minden gyermek egy kis asztal mellett várta az édesanyját, egy asztalnál csak egy gyereknek és az édesanyjának volt hely biztosítva. Az asztalon a gyermek által készített váza és virág állt, egy üdvözlőlap a gyerek fényképével, tányér, kiskanál és pohár. Az anyukák a *Mama, kérlek, meséld el nekem* kezdetű Koncz Zsuzsa dalra egyenként léptek be a terembe, és helyet foglaltak saját gyermekük mellett. Ezután az édesanyák megtekinthették a kivetítőn azt a kis filmet, amelyben gyerekeik elmondják, hogy miért szeretik az édesanyjukat „olyan nagyon”. A cukrászdában végül tortával kínáltuk meg az édesanyákat.

Az idén az édesanyákat meghívtuk egy kirándulásra az Érzelmek Birodalmába. Különböző színű szigetekre látogattunk el, ahol mindig más érzelmekkel találkozhattak gyermekeikkel közösen. Minden szigeten lehetőséget adtunk nekik, hogy elmondhassák, hogy mit éreznek. A sárga szigeten például a boldogság, a mosoly volt a domináns. Eljátszottuk a *Kapu és fal* című drámajátékot. A csoport körbe áll, egy önként vállalkozó kimegy a teremből. Választunk két egymás mellett állót, ők lesznek a titkos kapu, a többiek falak. A falak feladata, hogy elutasítóan nézzenek, a kapuknak pedig hívogatóan! A visszatérő a kör közepére áll, és keresi a kaput a szemeket figyelve, hogy kijusson. Ha falak felé lép, a falak összezárulnak, vállukat összeérintik. Ha a kapunál – a két kiválasztott között – próbál kijutni, félreállnak és kiengedik. Könnyebb, ha mimikával is üzenhetünk, nehezebb, ha csak szemekkel.

Miután elkészült az adalékmentes, természetes szilvaíz, a kemencében sült ropogós házi kenyérral el is fogyasztjuk.

Meggyőződésünk, hogy a nevelés és oktatás folyamatában kiemelkedő szerepe van a pedagógus-szülő-gyermek kapcsolatrendszerének.

Ezt követően a zöld szigetre érkeztünk, ahol nyugalom és harmónia fogadta a kirándulókat. Ezen a szigeten minden gyerek elmondott három fontosabb dolgot az édesanyjáról. A kék szigeten eljátszottuk a *Bizalmi vezetés* című drámajátékot, ahol a gyermekek vezették a becsukott szemmel közlekedő anyukákat. A szürke szigeten a szomorú királyt vigasztalták meg, gesztusokkal és szóban. Egy gyerek fejére helyeztünk egy koronát. Ő volt a király, akit megvigasztaltunk. A legnagyobb meglepetés a piros szigeten, a szeretet

szigetén várta őket, ami a másik teremben volt berendezve. Titokban meghívtunk minden apukát, akik piros rózsával kaput alkottak, és zenével várták az édesanyákat és gyerekeket. A piros szigeten a család meghallgatta a *Mese a sündisznóról, aki mindig arra vágyott, hogy megsimogassák* című mesét. A szigeten a család egy táncot is tanult, amit együtt – apa, anya és gyermek – eltáncoltak. A gyermekek az apukákat is felköszöntötték egy verssel. Közös meglepetésként a kivetítőn azt a kis filmet, amelyben a gyerekek elmondják, hogy miért szeretik az édesapjukat. Nagyon megható pillanatokat éltek át a családok ezen a szigeten. Az együttlét piknikezéssel zárult, amelyet az apukák szerveztek meg.

Meggyőződésünk, hogy a nevelés és oktatás folyamatában kiemelkedő szerepe van a pedagógus-szülő-gyermek kapcsolatrendszerének, a bizalomra épülő együttműködésnek. A folyamatos kommunikáción alapuló, „élő” szülő-óvónő kapcsolat, a közös alapon nyugvó, egységes nevelés, egymás kölcsönös tiszteletben tartása segíti elő leginkább a gyermekek fejlődését, ami a pedagógus és a szülő számára egyaránt elsődleges. Reméljük, hogy írásunkkal hozzásegítjük az olvasót a pedagógusok és szülők közötti szövetség fontosságának tudatosításához.